

tóte, fără să lași cu decile și cu sutele. Aci stă ênsé iscusința și lauda celui ce 'și propune să le publice într'unú volumú, lucrare cum nu se află pên' acumú la noi. Cine póte 'ncredința c'a lui Anton Pann «*Culegere de Proverburi*» coprinde tóte dicetótile române? Cine s'arú pripi să spuie c'a d-lui Hințescu e completă? Nimeni. Ceea-ce ênsé potú afirma e c'a celui d'ântâiú e multú mai bogată de câtú a celui d'alú doilea.

Țiganulú cu laptele «*acrruuú de la nașiu'*», după ce se săturase de nu mai putea mânca, cândú vêđu că, pe la sfirșitulú mesei, nașiá-sea aduce unú purcelú friptú la coptorú, đise, lăsându'i gura apă :

«Hiii! nașiá, bucate bune,
Dérú nu mǐ le-ai sciutú pune!

séú, cum se đice peste Milcovú :

. Bune bucate,
Dérú réú date. (1)

Amú rêsfoitú tótá cartea d-lui Hințescu, și n'a fostú chipú să găsescú nici p'acesta, nici altele multe, pe care nu le mai înșirú, ca să nu'mi lungescú scrierea. Ostenéla ênsé nu mǐ-a fostú zadarnică, căci amú datú peste englesulú «*Timpulú e banǐ*»⁽²⁾, peste nemțesculú «*Ce e pré multú nu e sánětósú*»⁽³⁾ și peste «*Ubi bene ibi patria*» furișatú in «*Patria o-*

(1) Comunicatú de Al. Lambriorú. (Paris).

(2) Hințescu, ibid. pag. 186.

(3) Ibidem, pag. 113.